

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο χοιροβοσκός Φιέιντ
Γι. Ζερ

Το χιόνι... αίτια πυρκαϊάς!
Μάλιστα, αγαπητοί αναγνώ-
σται.

Κ' ίδου πώς: Κατά τον χει-
μώνα του 1900, υπήρχαν τρία
θαγόνια στον σιδηροδρομικό
σταθμό της πόλεως Ρίτμοντ
της Βιργινίας, γεμάτα από σι-
δερόθεργες. Τα είχε φορτώσει
μια εταιρεία σιδηρικών ειδών
για λογαριασμό της ναυπηγι-
κής εταιρείας «Τρίγκ» και έ-
πρόκειτο να της τ'α στείλη την
έπομένη τὸ πρωί.

Κατά τη νύχτα όμως, έπεσε
χιόνι πολύ. Τὸ χιόνι, σκεπάζον-
τας και τὰ ξεσκεπαστα αὐτὰ
θαγόνια, τρύπωσε ανάμεσα στις
ἀφθονες σιδηρόθεργες και προ-
κάλεσε μια ταχυτάτη δξειδωσι (σκούριασμα) σ' αὐτές. Και τό-
ση καταπληκτική θερμοκρασία ἀναπτύχθηκε ἀπ' τὸ φυσικὸ αὐ-
τὸ φαινόμενο τῆς ταχυτάτης δξειδώσεως τῶν σιδηρικῶν, ὥστε
ξεπετάχτηκαν ἀμέσως φλόγες, ἡ σιδηρόθεργες ἔλυσαν σάν σὲ
καμίνι και τὰ θαγόνια κάηκαν τελείως!...

Και τώρα, σὰς παρουσιάζουμε, ἔστω και ξαπλωμένον ἀνά-
σκελα, τὸν ἀξιότιμο κύριον Ρόμπερτ Λάουρι, ἀνάπηρον πολέμου
ἀπὸ τὴν Ἀλαβάμα τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ παρουσίαις αὐτῆ, δὲν συμβιβάζεται θέβαια με τοὺς κανό-
νας τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς. Σ' αὐτὸ ὅμως, οὔτε ἔμεις φταί-
με, οὔτε ὁ ἀτυχῆς ξαπλωμένος, ἀλλὰ φταίει...μιά σφαίρα ὀπλου!

Μάλιστα. Κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον τοῦ 1914-1918, ὁ Ρό-
μπερτ Λάουρι κατατάχτηκε ἑθελοντῆς στὸν ἀμερικανικὸ στρατό,
παρ' ὅλο πὸ ἦταν σαρανταοχτῶ χρόνων πειᾶ. Ἦταν τόσο γεν-
ναῖος ὅμως, ὥστε ζήτησε νὰ πάη στὸ γαλλικὸ μέτωπο, ὅπου,
σὲ κάποια μάχη, πληγώθηκε ἀπὸ μιὰ σφαίρα στὸ λαρύγγι.

Θεραπεύτηκε κατόπιν ὁ μίστερ Λάουρι.
Ἀλλὰ ἡ σφαίρα ἐκείνη, τοῦ προξένησε
μιά τόσο καταχθονία κ' ἰδιότροπη θλάθη
στὸ λαρύγγι του και στις φωνητικὲς χορ-
δές του, ὥστε ἀπὸ τότε ὁ φτωχὸς μονά-
χα, ὅταν θρίσκειται ξαπλωμένος ἀνάσκε-
λα, μπορεῖ νὰ... μιλήσῃ!

Μιλήστε του λοιπὸν τώρα, πὸ τὸν βλέ-
πετε ξαπλωμένον στῆ σχετικῆ εἰκόνα μας.
Γιατί, ὅταν πειᾶ σηκωθῆ ὀρθός, γίνεται
πὸ βουβός κι' ἀπὸ ψάρι!

Ο Ρόμπερτ Λάουρι

Στῆ Νεβράσκα τῆς Ἀμερικῆς, ζῆ σήμερα ὁ χοιροβοσκὸς
Φρέντ Πάτζελ, ὁ ὁποῖος εἶνε πρωταθλητῆς τοῦ κόσμου στὸ...
ξεφωνητό!

Τόσο δυνατῆ εἶνε ἡ κραυγῆ του, τόσο ἀφάνταστα θροντερῆ,
ὥστε μποροῦν και τὸν ἀκοῦνε σὲ ἀπόστασι πέντε ὀλοκλήρων
χιλιομέτρων. Ὅταν δὲ ὁ καιρὸς εἶνε ὑγρός, ἡ φωνῆ του ἀκού-
γεται πολὺ πιὸ μακρὰ ἀκόμα!

Υπάρχει ἀκόμα και τὸ ἐξῆς περίεργον στῆ φωνῆ τοῦ Πά-
τζελ, τὸν ὁποῖο βλέπετε κιόλας στῆ σχετικῆ εἰκόνα μας: Ὅ-
τι ἀπ' ὅλα τὰ φωνήεντα τοῦ ἀλφαβῆτου, μπορεῖ και φωνάζει πιὸ
θροντερὰ ἀπ' τὰ ἄλλα, μονάχα τὸ «ὦωω!», και τὸ «ἔεεε!»

Ξέρετε πὸς λέγεται τὸ νόστιμον κ' ἰδιότροπον αὐτὸ πουλάκι,
τὸ ὁποῖο βλέπετε στῆν εἰκόνα μας;

Λέγεται «Ὁ γελαστός γαῖδαρος»!
Τὸ πουλάκι αὐτὸ, ζῆ στὰ δάση τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Δὲν
κελαιδεῖ, ἀλλὰ θγάζει μονάχα κάτι θραχνὰ ξεφωνητὰ, ἰδίως,
ὅταν εἶνε τρομαγμένο. Τὰ ξεφωνητὰ του ὅμως αὐτὰ, μοιάζουν
τόσο πολὺ μέ... «γκαρίσματα» γαῖδουριοῦ, και κατόπιν μέ... χά-
χανα ἀνθρώπου θραχνιασμένου, ὥστε οἱ ἰθαγενεῖς τὸ
ἀνόμασαν «Γελαστὸν γαῖδαρον», ὄνομα πὸ τοῦ ἔμεινε
και στῆν ἐπιστῆμη!

Ο... «Γελαστός γαί-
δαρος»

Ὁ μπάρμπα-Ουῖλ Λῆ, παληάτσος σὲ ἓνα ἵπποδρό-
μιον τοῦ Τεξᾶς τῆς Ἀμερικῆς, ἀποτελεῖ σήμερα ἓνα
περίεργον κι' ἀσυνήθιστον φαινόμενο για τοὺς ἰατροὺς
και τοὺς βιολόγους.

Ἄν κ' εἶνε ἡλικίας συμπληρωμένων πειᾶ ἐξηναε-
φτὰ ἐτῶν, ὥστόσο ἡ εὐλυγισία κ' ἡ σβελτάδα τοῦ κορ-
μιοῦ του εἶνε κάτι τὸ καταπληκτικόν. Ὅπως δὲ βλέ-
πετε και στῆν εἰκόνα μας, μπορεῖ ἀκόμα και παίρνη

τῆ δυσκολωτάτη αὐτῆ στάσι, με τὸ νὰ λυγι-
ζῆ ἀφάνταστα τὸ λαστιχένιον κορμί του και
νὰ διπλώνεται κυριολεκτικῶς στὰ δυὰ του!

Ὁ δόκτωρ Κάρολος Μπερνστάιν, γενικὸς
διευθυντῆς τοῦ «Κρατικῶν σχολείων θλα-
κῶν και ἡλιθίων» τῆς Ρώμης, ἀνακοίνωσε,
τώρα τελευταῖα, τὴν ἐξῆς ἀφάνταστη περι-
πτωσι διανοητικῆς δξύτητος, ἀλλὰ και ἡ-
λιθιότητος συγχρόνως, κάποιου μαθητοῦ
του. Λέει τὰ ἐξῆς, δηλαδῆ:

«Ὁ μαθητῆς μου Μπάρνεϋ ἔχει ἡλικία
σαρνανταριῶν (ἀριθ. 43) χρόνων ἀκριβῶς.
Ἡ διανοητικῆ κατάστασίς του, ὅμως, εἶνε
σάν ἀμάθητου παιδιοῦ ἐξῆ (ἀριθ. 6) χρό-
νων. Ὁ Μπάρνεϋ αὐτός, δὲν μπορεσε ἀκό-
μα νὰ μάθη ἀνάγνωσι και γραφή, παρ' ὅ-
λες τῆς προσπάθειές μας. Ἡ λέξεις πὸ με-
ταχειρίζεται για νὰ μιλήσῃ, εἶνε σὲ ἀφάν-
ταστο βαθμὸ λίγες. Θὰ τὸν νόμιζε κανένας,
για μωρὸ ἐντελῶς παιδάκι, τὸ ὁποῖο δὲν
μπορεῖ ἀκόμη νὰ ξέρη ἄλλες λέξεις ἀπ' τῆς
«ψωμί, νερό, μπαμπά, μαμά κλπ.»

...Ὡστόσο — και ἐδῶ εἶνε τὸ ἀφάντα-
στα καταπληκτικόν — ρωτήστε τὸν Μπάρνεϋ, σὲ ποιά ἡμέρα τῆς
ἐβδομάδος θὰ πέση ἡ 18 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1985, παραδειγ-
ματος χάριν! Ἀμέσως αὐτός, και χωρὶς νὰ σκεφθῆ παραπάνω
ἀπὸ τρία ὠς τέσσερα δευτερόλεπτα, θὰ σᾶς πῆ ὅτι ἡ ἡμέρα ἐ-
κείνη θὰ εἶνε Πέμπτη, ἡ Σάββατο, κλπ. πράγμα πὸ θὰ ἀπο-
δειχτῆ ἀκριβέστατον κατόπιν!... Τὴν ἴδια ἐπιτυχία — θαυμαστῆ
και ὑπερφυσικῆ — ἔχει ὁ Μπάρνεϋ κι' ὅταν τὸν ρωτήσετε για
ἡμερομηνίες περασμένων ἐτῶν. Μπορεῖ δηλαδῆ παρευθὺς νὰ
σᾶς πῆ, τί ἡμέρα ἔπεσε ἡ 29 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1563, ἡ ἡ 7
Φεβρουαρίου τοῦ 1850 και οὔτω καθεξῆς!

Τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν τὸν ἐξήτασαν λεπτομερῶς — και πολ-
λές φορὲς ὠς τώρα — οἱ διασημότεροι ψυχολόγοι ἰατροὶ τῆς
Ἰταλίας και τῆς Εὐρώπης, χωρὶς νὰ μπο-
ρέσουν νὰ διαφωτίσουν τὸ μυστήριον τῆς
ἐξυπνάδας του».

Ὁ διάσημος Ἀνατολίτης σουλτᾶνος Ἀκ-
μπάρ ὁ Μέγας, ἔλεγε συχνὰ τὸ ἐξῆς γνω-
μικόν:

— Ὁ κάθε ἄνδρας στῆ γῆ, πρέπει νὰ
παντρεύεται με τῆς ἐξῆς τέσσερες γυναῖ-
κες: Πρῶτα με μιὰ Ἰνδῆ, για νὰ τοῦ γεν-
νᾶ παιδιὰ, ἐπειδῆ ἡ Ἰνδὲς φημίζονται
για τὴν τεκνογονία τους. Δεύτερον, με μιὰ
Περσίδα για νὰ τοῦ κρατᾶ εὐχάριστον συντροφία, ἐπειδῆ ἡ
Περσίδες εἶνε χαριτωμένες και πνευματώδεις. Τρίτον με μιὰ Ἀ-
φγανῆ για τῆς δουλειές τοῦ σπιτιοῦ, ἐπειδῆ ἡ γυναῖκες τοῦ Ἀφ-
γανιστᾶν εἶνε καλές νοικοκυρές. Και τέταρτον, με μιὰ Τουρκά-
λα, για νὰ τὴν δέρνη και νὰ... παραδειγματίζονται ἡ ἄλλες
τρεῖς!»

Στὰ 1928, στὸ Βερολίνο, ἡ κυρία Ἰρμγκαρδ Μπρούνε, χήρα
ἀπ' τὸν πρῶτον τῆς σύζυγον, ξαναπαντρεύτηκε. Μὰ κι' ὁ δεῦτερος
αὐτός σύζυγος αυτοκτόνησε μέσα σ' ἓνα μῆνα.

Ἡ κυρία Μπρούνε παντρεύτηκε παρευθὺς ἓναν τρίτον. Λίγες
μέρες μετὰ τὸν γάμον του, ὁ τρίτος αὐτός σύζυγος αυτοκτόνησε,
ὅπως κι' ὁ δεῦτερος. Ἡ κυρία Μπρούνε, στὸ τέλος τοῦ 1928,
τοῦ ἴδιου αὐτοῦ χρόνου δηλαδῆ, παντρεύτηκε και τέταρτον και
πέμπτον, οἱ ὁποῖοι ὅμως αυτοκτονοῦσαν παράξενα, λίγες ἡμέ-
ρες μετὰ τὸν γάμον τους! Ἡ ἀστυνομία, παρ' ὅλες τῆς ἀνακρί-
σεις τῆς, οὔτε ἴχνη ἐγκλήματος ἀνακάλυψε, οὔτε ὅμως και κάτι
τὸ ὁποῖο νὰ δικαιολογῆ τῆς ἀλλεπάλληλης κι' ἀλλό-
κοτες αὐτῆς αυτοκτονίες!

Ἔτσι, ἡ κυρία Μπρούνε — θελκτικῆ ἄλλωστε, παρὰ
τὰ σαρανταπέντε χρόνια τῆς — δὲν ἐνωχλήθηκε καθό-
λου ἀπ' τῆ δικαιοσύνη. Ἀλλὰ ἡ μόνη τιμωρία για τὸ
πένθημον «ροιζικόν» τῆς — τὸ νὰ μὴν τῆς στερεῶνη δη-
λαδῆ σύζυγος, ἀλλὰ νὰ αυτοκτονοῦν, μόλις τοὺς παίρ-
νει — εἶνε ἡ ἐξῆς: Ὅτι ἂν κ' ἔδειξε μεγάλη ἐπιθυ-
μία νὰ παντρευτῆ και για ἕκτη φορά κανένας γαμ-
θρὸς δὲν ἐτόλμησε νὰ παρουσιαστῆ μπροστὰ τῆς!

Ὁ παλ,
μπάρμπα - Ουῖλ
Λῆ.